

Et utvalg av Dag Marius Hestvik's fotografier på sosiale medier

Dag Marius Hestvik tegner og bruker mobiltelefon til å fotografere med. Han tar bilder utendørs i alle døgnets timer. I alle årstider og i alle mulige lysforhold. Både i grålysningen og i den blå skumringstimen. Han fotograferer landskap, bybilder og industriområder som han reiser gjennom. Både med tog, bil og på føttene. De fleste av bildene er tatt underveis på reisen og ikke av selve reisemålet. De er tatt av utsikten fra et tog i fart eller fra et passasjersete i en bil. Hestvik fanger ikke bare utsikten men også refleksjonene i vinduet. Noe som tilfører transparente elementer i komposisjonene og lag av historier i bilder som ellers er preget av en uanstrengt og leken tilnærming til hvordan fotografiet kan brukes. Både til å fange et skiftende landskap og et skiftende lys.

Hestvik går bort i fra å gjengi et landskap så naturtro som mulig men endrer, beskjerer og manipulerer fotografiene digitalt slik at noen fremstår som impresjonistiske malerier og andre som abstrakte komposisjoner. De fleste av bildene er uavhengig av tid og sted, men med noen unntak slik som bilde av en nedsnødd rød bil og et annet bilde av togskiner på et stasjonsområde. Sistnevnte bilde har en dominerende oransje refleksjon som brer seg over togskinnene. Vi kan si at akkurat denne dagen, akkurat på denne tiden og akkurat på dette stedet, passerte toget samtidig som lugarlyset skapte en elipseformet refleksjon som la seg i 90 grader over skinnene.

Et annet element som preger bildene er illusjon av bevegelse. Fordi toget er i fart kombinert med begrensninger i mobilkamerateknologi, blir ikke bare forgrunnen, men store deler av billedflaten uskarp. Uskarpe bilder ligner på virkeligheten men de kan også åpne et annet landskap – et mentalt landskap. Hestvik's landskapsfotografier viser omriss og hildringer av gjerder, kvister, trestammer og kulturlandskap han ser på sin reise. Han bruker detaljer fra toget's nærmiljø langs med linja til å bokstavelig talt male med lys og farger. Han løser opp, forenkler og gjør egentlig alt man "ikke skal gjøre" som en klassisk fotograf: Skjeve horisonter, uskarpe bilder, ingen dybdeskarphet, blander ulike bildeuttrykk og "feil" hvitbalanse, men fordi han har en annen tilnærming åpnes andre muligheter og bildene får andre kvaliteter. Kvaliteter som sier noe om den mentale tilstanden man er i når man sitter og ser ut av et vindu, på et landskap som passerer og lar seg begeistre av farger og former som oppstår når elementene mobiltelefon, glassvindu og landskap i bevegelse møtes.

mvh brynhild bye-tiller, trondheim 28. februar 2019